

Antero Laukkanen kd ym.

Kirjallinen kysymys uskonnonvapauskysymyksistä Suomen ulkosuhdepolitiikassa

Eduskunnan puhemiehelle

Maailman ihmisistä lähes 80 prosenttia elää maissa, joissa uskonnonvapautta rajoitetaan.

Uskonnonvapautta rajoittavat niin valtiot kuin sosiaaliset ryhmätkin. Monesti taustalla on se, että maassa on jokin vahva valtauskonto, josta muut vähemmistöuskonnot kärsivät.

Kristityt ovat maailmalla kaikkein vainoetuin uskonnollinen ihmisryhmä. Peräti 260 miljoonaa kristittyä kokee vakavaa vainoa, kertoo tuore World Watch -raportti. Kristittyjen vainon lisääntymisen syynä on pääosin ääri-islamilaisten terrorismi ja nationalististen virtausten nousu. Esimerkiksi Intiassa ja Kiinassa kristillisyyttä nähdään uhkana maiden kansallisidentiteetille. Intiassa valtaa pitävän hindunationalistisen kansanpuolueen tavoite on tehdä maasta puhdas hinduvaltio.

Euroopassa etenkin juutalaisyhteisön kokema häirintä ja turvattomuus on lisääntynyt.

Uskonnon- tai vakaumuksen vapaus tarkoittaa oikeutta tunnustaa, harjoittaa ja vaihtaa uskontoa tai olla uskonnoton. Tämä vapaus on turvattu niin YK:n ihmisoikeuksien julistuksessa kuin useimpien valtioiden perustuslaeissa. Jos uskonnonvapautta loukataan, tarkoittaa se yleensä myös muiden perusvapauksien ja -oikeuksien loukkaamista.

Uskonnollinen tai muu maailmankatsomuksellinen arvopohja vaikuttaa voimakkaasti paitsi kulttuuriin myös yhteiskunnallisiin käsityksiin. Suuri osa maailman väestöstä tulkitsee maailmaa ja yhteiskuntaa uskonnollisesta maailmankatsomuksesta käsin. Kansainvälisen Pew Research Center -tutkimuslaitoksen mukaan yli 80 prosenttia kaikista ihmisistä kuuluu johonkin uskontokuntaan. Lisäksi valtaosalla niistäkin, jotka eivät uskontokuntiin kuulu, on uskontoon liittyviä uskomuksia tai he osallistuvat uskonnon harjoittamiseen.

Suomi on sitoutunut ihmisoikeusperustaiseen ulkopolitiikkaan ja edistämään kestävä kehitystä ja eriarvoisuuden ehkäisemistä ihmisoikeus-, turvallisuus- ja kehityspolitiikan keinoin. Toimenpiteistä on kuitenkin pitkälti puuttunut uskonnonvapauden johdonmukainen edistäminen laajamman ihmisoikeusagendan yhteydessä.

Suomen Ekumeeninen Neuvosto (SEN) ryhtyi vuonna 2012 ulkoministeriön tutkimusrahoituksella selvittämään uskonnonvapauden johdonmukaista integroimista Suomen ulkopolitiikkaan sekä laatimaan suosituksia jatkotoiminnalle. Selvityksen päätavoite oli nostaa uskonnonvapaus

Kirjallinen kysymys KK 23/2020 vp

politiikan marginaalista valtavirtaan sekä Suomen ulkopoliitiikan strategisen toiminnan kohteeksi. Hanketta työstettiin laajapohjaisessa työryhmässä.

Selvityksessä todettiin, että Suomen tulee ottaa uskonnonvapausasioissa aloitteellinen rooli kansainvälisessä yhteisössä. Uskonnonvapaus tulisi ottaa johdonmukaisesti osaksi Suomen ulko-, turvallisuus- ja kehityspolitiikkaa. Suosituksissa todettiin myös, että Suomi tarvitsee ulkopoliittisen uskonnonvapausstrategian, jossa tulee kehittää muun muassa asiantuntemusta aiheesta, yhteistyöverkostojen luomista ja hyödyntämistä, uskonnonvapaustavoitteiden valtavirtaistamista, prosessien tukemista ja uusien toimintojen kehittämistä.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitämme asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Onko hallitus ryhtynyt toimenpiteisiin uskonnonvapausstrategian laatimiseksi osana Suomen ihmisoikeusperustaista ulkopolitiikkaa ja

miten hallitus aikoo valtavirtaistaa uskonnonvapaustavoitteet osaksi ulkosuhdepolitiikkaansa?

Helsingissä 7.2.2020

Antero Laukkanen kd
Peter Östman kd
Sari Tanus kd
Sari Essayah kd
Päivi Räsänen kd